

[Tommy Dinesen]

gået ud af f. eks. socialudvalget. Kan man så få den plads tilbage, som man havde aftalt forinden? Det er et problem, som skal belyses.

Det er godt, at indenrigsministeren straks, da hun tiltrådte, tog denne sag op. Det vil jeg gerne rose hende for, men det skal ikke blive en vane, vil jeg godt understrege med det samme. Vi vil medvirke til en positiv behandling af sagen og prøve at få den afsluttet så hurtigt som muligt.

Knud Lind (FP):

Folketingets ombudsmand har i en skrivelse af 17. august 1970 vedrørende et spørgsmål om inhabilitet fremhævet, at inhabilitetsregler ikke alene har til formål at sikre, at afgørelser træffes, uden at der tages usaglige hensyn, men at reglerne tillige har den funktion at skabe tillid til de myndigheder, der skal træffe afgørelser.

Ombudsmanden fremhæver endvidere det ønskelige i, at regler om habilitet fortolkes vidt, således at et nævnsmedlem selv i tilfælde, hvor habilitetsreglerne inden for vedkommende område ikke direkte finder anvendelse, undlader at deltage i behandlingen af en sag, hvis en part kan have rimelig årsag til ikke at betragte ham som uvildig; dette gælder i særlig grad, når den pågældende uden større vanskelighed kan erstattes af en anden.

Spørgsmålet er at modvirke, at han eller hun har et sådant forhold til sagen, at det ud fra en generel vurdering er egnet til at vække en vis tvivl om, at vedkommende vil kunne behandle sagen på upartisk måde. Det må ved nærmere fastlæggelse af grundsætningen tages i betragtning, at formålet med inhabilitetsreglerne ikke alene er at sikre, at den enkelte sag bliver behandlet korrekt, men også at modvirke, at der skabes mistillid til den offentlige forvaltning.

Er der så tiltro til, at de rigtige beslutninger bliver truffet ude i kommunalbestyrelserne? Mistilliden i befolkningen til, at der plejes særinteresser, er ikke af nyere dato; den har været der altid, og det viser loven også. Ålborgskandalen, hvor en socialdemokratisk borgmester og rådmand havde misbrugt deres embeder og befolkningens tillid til, at skatteborgernes midler ikke bliver misbrugt

ved forkerte beslutninger, er blot et eksempel.

Hvad er årsagen til, at indenrigsministeren nu vil lave om på ægtefælleinhabilitetsreglerne? Årsagen er, at ministerens parti og de konservative igennem årene ikke har formået at holde igen på de offentligt ansattes antal. I dag har vi ca. 800.000 offentligt ansatte. Årsagen er endvidere, at man igennem mange år gav disse offentligt ansatte bedre vilkår som kommunalbestyrelsesmedlemmer end personer fra det private erhvervsliv. Decentralisering og udlægning af nye opgaver til kommunerne var også en årsag.

Offentligt ansatte fik årligt 30 dages frihed til borgerligt ombud med fuld løn. Denne forskelsbehandling fik selvfølgelig katastrofale følger for sammensætningen af kommunalbestyrelser. Fortidens undladelsessynder hos venstre og de konservative fik også 800 offentligt ansatte til følge, spredt ud over det ganske land.

Snart blev det naturligt at se postbudet, politibetjenten, skolelæreren, børnehavepædagogen og fagforeningsmanden i byrådet, medens det hørte til undtagelserne at se en godsejerfrue, for slet ikke at tale om folk i erhvervslivet. Krage søger mage, siger man, og det var en naturlig følge, at mange blandt de 800.000 offentligt ansatte giftede sig med en kollega eller standsfælle.

Metoden, hvordan man vil komme dette uvæsen til livs, er gammelkendt og kører efter en socialdemokratisk model. Man lemper reglerne i takt med overtrædelserne. Er der for mange spritbilister, der venter på afsoning, ja, så nedsætter man straffen. Er der for mange indbrudstyve, så nedsætter man strafferammen, og er der problemer med butikstyve, så gør man forbrydelsen straffri.

Er der for mange inhabilitetssager med offentligt ansatte, der har giftet sig med offentligt ansatte, og som samtidig sidder i byrådet, så lemper man reglerne om ægtefælleinhabilitet ved at lave om på retsgrundlaget, og man laver så et afstandskriterium, der kun rammer chefsfunktionerne; de menige bliver nu siet fra.

Ministeren har imidlertid ikke taget den berømte mistelten i ed. Når vi nu ved, at der er inflation i stillingsbetegnelserne og en ubændig lyst ude i amter og kommuner til at opnormere stillinger, så er det i dag svært at finde en almindelig kontorassistent, medmin-